

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 11. Circa suspensionis suspensionem, & absolutio[n]em.

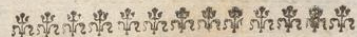
[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

Sectio II. De Suspensione Dubia. 277

lebet, non fieri irregularem.

96
Citrabitur.
de sent. & re iudica. in 6. præscribitur. Et idem traditur Cap. de sent. excom. in 6. Ita Suar. d. 16. sect. m. 3. Filluc. tract. 17. m. 193. Sayrus lib. 4. thes. c. 16. num. 30. Bonac. de cens. disput. 3. p. m. 4. m. 6.

97
Hæc certum
est reor.
Hanc sententiam certam omnino esse non dubito. Nam in cap. illo de sent. & re iudica. Index ordinarius, vel delegatus, qui contra iustitiam quidquam gesserit in gravamen partis alterius &c. ab executione officij per annum suspenditur. Quod si suspensione durante dam-
nabiliter se divinis ingesserit, irregularitatis la-
queo se involuet, secundum Canonicas Sanctio-
nes, a qua non nisi per summum Pontificem pote-
rit liberari.

CAPVT XI.

Circa Suspensionis suspensionem, & absolutionem.

DVBIUM XX.

Suspensio ab officio, & ab ingressu Ecclesie absolute lata, & incurta, si postmo-
dum à Iudice pro aliquo tempore suspen-
datur per appellationem interpositam il-
lo medio tempore, habetne effectum?

98
Nulla
suspensio.

98
Nulla
suspensio.
NON suspensio nem an-
te incursionem appellatione pos-
se suspendi, si appellatio sit ra-
tionabilis, & legitima: suspensio-
nem vero subsecutam ab appel-
latione subsecuta non suspendi. Vnde infer-
tur suspensionem à beneficio per appellatio-
nem suspendi. Quia non continetur sub sus-
pensione ab officio, & ingressu Ecclesie, quæ
excepta sunt in c. Is cui, de sent. excommuni-
c. in 6. Quæritur vero, num suspensione ab of-
ficio & ingressu Ecclesie absolute lata & in-
curta, si postmodum à Iudice pro aliquo tem-
pore suspendatur per appellationem illo
medio tempore interpositam, eius effectus
impediatur?

99
Effectum
habet.

99
Effectum
habet.
Effectum habet. Quia illa censura iam est
incurta, & secum trahit executionem, tametsi ex
benignitate Iudicis pro aliquo tempore eius
effectus suspendatur. Sic Panormit. ad c. Ad hac
quoniam, de appellat. Innocent. ad cap. Cum
inter, de consuetud. Baldus ad Leg. Cum aliis, C.
Si à curat. furios. & ad Leg. fin. vers. & circa hoc
C. si à non compet. Iudice. Vgolin. tab. 1. c. 9. §. 1.
n. 10. & alij à Glossa relati.

100
Non habet
effectum.

100
Non habet
effectum.
Per appellationem interpositam illo medio
tempore, quo censura suspensa est, eius effe-
ctus impeditur. Quia id manifeste colligitur
ex c. Delictis de appellationib. Vbi quidā Deca-
nus, qui sententiā interdicti tolerat, eaque pro
aliquo tempore suspenderat, reprehenditur à

Pontifice, eo quod appellationi illi medio tem-
pore interposita, non detulerit. Sentit ergo
Pontifex & appellationem legitime interpō-
ni, & efficacem esse ad censuræ effectum
impediendum. Ita Glossa ad c. Ad hac quoniam.
v. Interdictus & ad c. Dilectus, v. Suspendendus.
Abbas ad c. Ad hac quoniam, n. 5. Angel. v. Inter-
dictum §. n. 4. Tabiena v. Interdictum 1. §. 1. Fe-
deric. de Senis conf. 208. Rota decis. 434. Alteri.
de interdicto disput. 11. capit. 5. fine. Sayrus lib. 4.
thes. c. 9. numer. 4. Bonacin. tom. 1. de censur. d. 3.
punct. 11.

Verius hoc. Quia appellatio vim habet sus-
pendendi censuram, quando secum non tra-
hit executionem: At stante suspensione Iudi-
cis, censura secum executionem non trahit, si-
quidem suspensus æque liber est ab effectibus
censuræ ac si nunquam ea adstrictus fuisset.
Porro si quis suspensionem tulisset sub aliqua
conditione, non est dubium, ante conditionem
appositam appellatione suspendi posse; quia
visque quo conditio ponatur, censura non ha-
bet effectum. At cum censura pro aliquo tem-
pore suspenditur effectum non habet, quovis
que illud tempus sit elapsum: ergo interim ap-
pellatione suspendi potest, ne effectum elapso
illo termino habeat.

101
Perior hæc
sententia
mibi.

DVBIUM XXI.

Suspensio ab officio vel ab ingressu Eccle-
sie, qua non est Censura, sed pura
pena, suspenditurne per ap-
pellationem?

NON suspenditur eius effectus. Quia textus
in c. Is, cui, de sent. excom. in 6. absolute de-
cit, per sequentem appellationem non suspen-
di suspensionem ab officio, vel ingressu Eccle-
sie: ergo quocumque modo suspensio appositæ
sit, siue in correctionem delicti, siue in illius
punitio nem subsequenti appellatione non
suspenditur; secum enim trahit executionem.
Sic nonnulli.

102
Non suspē-
ditur.

Suspenditur equidem. Quia textus ille eam
suspensionem ab officio, & ab ingressu Eccle-
sie decidit subsequenti appellatione non sus-
pendi, quæ est excommunicationi similis: vt
constat ex illis verbis: Sicut excommunicatiq;
&c. At excommunicatio nunquā induit ratio-
nem puræ pœnæ, sed semper retinet naturam
censuræ: ergo pro sola suspensione, quæ censu-
ra est, illa textus decisio intelligitur Ita Abbas
ad c. 2. de Cleric. excom. mini. l. r. n. 2. & ad c. Sape
de appellat. n. 16. Palao de cens. d. 4. punct. 7. n. 7.

103
Suspenditur.

Dicendum existimo, suspensionem, quæ est
pura pœna, per sequentem appellationem sus-
pendi, textumque c. Is cui, intelligi de suspen-
sione tantum, quæ est censura. Et quidem odio-
sum est, negare appellationi hanc vim, & effi-
caciā impediendi effectum sententiæ latæ.
Ergo dum manifesto textu, vel ratione non
convincimur, asserendum non est.

104
Idem vnicui
admittit.

DVBIUM

D V B I V M XXII.

Manente Suspensione, alij à Pontifice illam ferentes possuntne eius effectum, & obligationem tollere: ac si de facto illa sublata esset?

105
Nonnulla
premitto.

DE Pontifice nemo est, qui dubitet, cum ex eius voluntate, & institutione censurarum effectus, & obligatio pendeat. Glot. in cap. *Ad hoc quoniam, v. Interdictum, de appellat.* Innocent. in c. *Ad Monasterium, de Regular.* & omnes. De alijs à Pontifice requiro, num manente suspensione possit illam ferens eius effectum, & obligationem tollere, ac si de facto ipsa censura sublata esset?

106
Potesi qui-
dem.

Potesi quidem. Quia ex facultate Pontificis manifestum est, posse praedictum effectum & obligationem auferre seu suspendere: At hac potestate concessa esse colligitur ex c. *Dilectus, de appellat.* Vbi Decanus suspēdit interdictum à se latum cuius suspensione non improbat Pontifex. Sic Innoc. ad c. *Cum inter, de consuetud.* Panormit. in c. *Ad hoc quoniam, n. 5. & ad c. Dilectus, de appellat. n. 21. Sayr. l. 4. thes. c. 10. n. 13.*

107
Non potest.

Minime potest. Quia inferior nequit superioris decretum, & institutionem mutare, aut variare. Cum inferior, de maior. & obediens. At ex decreto, & institutione Pontificis suspensio, & qualibet alia censura, dum de facto est, suum effectum habet, & obligationem inducit: ergo inferior Pontifex nequit hunc effectum, & obligationem à suspensione, aliave censura separare. Ita Castro Palao de cens. d. 4. pun. 8. num. 3.

108
Hoc mihi
verius.

Hanc sententiam putarim esse probabiliorē. Nam licet ex auctoritate Pontificia id proculdubio geri posset, ex nullo tamen texto, aut ratione colligo, Pontificem hanc Praelatis inferioribus tribuisse potestatem. In c. enim *Dilectus, de appellat.* citato pro prima sententia, non effectus interdicti, manente interdicto, sed ipsum interdictum suspenditur pro aliquo tempore iterum apponendum.

D V B I V M XXIII.

Suspensio lata à iure absolute ad comprimendam alicuius contumaciam, indigetne absolutione, contumacia recedente?

109
Status qua-
sionis.

Sic, suspensionem latam pro determinato tempore, vel sub aliqua conditione, elapso tempore, vel conditione adveniente absque absolutione cessare. Requiro autē, an suspensio lata à iure absolute ad comprimendam alicuius contumaciam, contumacia cessante, absolutione indigeat: an perrecessum à contumacia finiatur?

110
Non indiget
absolutione.

Non indiget absolutione. Quia videtur ferri sub ea conditione tacita, donec suspensus à contumacia recesserit: qua conditione posita ipso iure finitur. Sic Innocent. ad c. *Cum bona, de arat. & qualis. Ordin. vers. si verò expressis. &*

ad c. *Sicut de cohabit. Cleric. & mulier. n. 2. Felin. ad c. Ex litteris, n. 36. Decius ibi, n. 16. Sayr. l. 4. thes. c. 17. n. 8.*

Indiget absolutione. Quia non est apposta suspensio sub ea conditione, sed absolute: alias nullum discrimen esse inter censuram suspensionis conditionaliter appositam, & eam, quae absolute, & absque vlla determinatione conditionis infligitur. Ita Suar. d. 29. sect. 2. nu. 15. Hunc, qui pro innumeris valet sequor. Et quidem quomodo cessante contumacia, cessare debeat censura, eo quod illius absolutio impendenda sit: ipso tamen facto non cessat, ob rationem à Suario expressam, donec absolutio impendatur.

D V B I V M XXIV.

Si su p'sio in puram poenam delicti commissi à iure sit lata sine vlla temporis determinatione: potestne ab Episcopo tolli?

TOLLI non potest. Quia eiusmodi suspensio censenda est perpetua. Argum. l. *Servius, C. de penis.* Vbi deciditur poenam carceris absolute ac simpliciter latam debere durare in perpetuum. At poenis à iure perpetuis solus iuris conditor potest dispensare, eo quod nemini alteri concessum videatur. Nam textus in c. *Nuper, de sent. excomm.* solum concedit Ordinariis absolutionem censuræ à iure latae non reservatae: At hæc suspensio non absolutione, sed dispensatione est auferenda. Sic Panormit. ad c. *Tam litteris, n. 3. & ibi Felin. de testib. & authenticationib. Angel. v. Suspensio, 4. n. 1. Sylvest. verb. Suspensio, q. 8. Tabie. ibid. §. 11. Bonac. to. 1. d. 3. pun. ult. sine Hurtad. de Suspens. diffie. 12. nu. 32. Valent. to. 4. d. 7. qu. 18. punct. 1. Naxar. sum. c. 17. num. 162.*

Potesi tolli. Quia hæc suspensio absolute lata differt ab ea, quae expresse in perpetuum fertur: alias frustra in perpetuum adderetur. Sed nulla differentia in iis inveniri potest nisi quod suspensio, quæ in perpetuum fertur, ex intentione ferentis debet in perpetuum durare: secus vero suspensio quæ absque illa expressione perpetuitatis fertur: hæc enim ex ferentis intentione remissibilis est, & auferenda, præstata sufficienti poenitentia, & emendatione. Ita Innocent. ad c. 1. de solution. Palud. in 4. d. 18. a. 3. concl. 111. Couar. l. 4. decretal. p. 2. c. 6. n. 15. Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 4. n. 4. Auila p. 3. d. 6. dub. 1. concl. 4. Suar. d. 29. sect. 1. n. 19. Sayr. l. 4. thes. c. 17. nu. 15. & alij.

Existimo hanc sententiam (posse scilicet Episcopum in hac poena dispensare) benigniorem esse, imo forte probabiliorē. Quia læpura hanc suspensionem absolute latam in commissi delicti poenam, referunt vt, patet ex c. *Cum quidam, c. Litteras c. Dilectus de tempor. ordinat. c. Tam litteras, de testib.* Aliquando vero nullam apponunt reservationem. Ergo reservationem apponendo, tacite insinuat inferioribus concedi, posse in ea dispensare, alias frustranea esset reservatio.

CAPVT